

amíg Keleten imára szólít egy kolostor gongja

croissantba harapok

a Café teraszán

éjjél van

szállingózni kezdenek a sugárutakon a lányok mint a holdfény

— akiknek a stricijét: a Napot nem látni —

mi mindennek van az ember kitéve!

hatalmas csirkék

hordozzák táblákon a politikai szólamokat

ekkor befordultunk egy sikátorba

ahol a rosszul-

világított macskaköveken

aludt a jövő

ennek fejében eladták Amerikába a legújabb verseimet

konzervben

mint a tonhalat és elképzelem mi

lesz amikor kinyitják

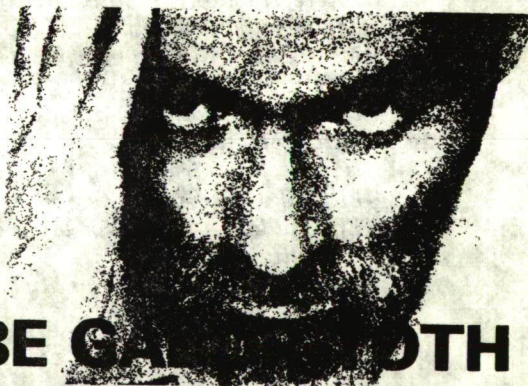
de a jövő csak alszik

mint a hajléktalanok és te

meg én : elmegyünk mellette és

csak valami pénzürméket pöccintünk

a kalapjába

I'D LIKE TO BE GÁBOR TÓTH

„Én Tóth Gábor szeretnék lenni”